

Fugleviglund d. 1. november 2016

Kære udvalgsmedlemmer i Børne- og Undervisningsudvalget.

Mange tak for foretrædet d. 25. oktober vedr. skoleydelsen på produktionsskoler.

På foranledning af de medlemmer der var tilstede ved foretrædet, sender vi en uddybning af de områder vi kom ind på, samt de kommentarer vi har til det åbne samråd.

Sammenligning med KUU-elever:

Vi er af den opfattelse, at vi ikke kan sammenligne KUU elever med produktionsskoleelever. KUU -elever er motiveret for uddannelse, de er klar til at modtage undervisning, der afslutter på D-niveau. Mange KUU elever har været produktionsskoleelever og er blevet afklaret der.

Der er ikke mange KUU elever under 18 år.

Elever bliver på produktionsskolen i stedet for at søge ind på en erhvervsskole.

Økonomi er ikke et incitament til at eleverne bliver på en produktionsskole i stedet for at gå på en erhvervsskole. Der er ingen prestige i at gå på en produktionsskole, de unge vil hellere videre i uddannelse eller i job.

På det åbne samråd fik man det også til at lyde som om, at eleverne hellere ville blive over tid på en produktionsskole. Erindrer derfor om 1 årsreglen der betyder, at en elev kun kan have et ophold af et års varighed på en produktionsskole.

Ingen skoleydelse ingen madordninger.

De fleste produktionsskoler har obligatoriske madordninger. Det er et tiltag, der gør, at vore elever bliver tilbudt sund mad (for nogle elever er det deres eneste måltider). Vi må af skattemæssige årsager ikke forære eleverne maden. Det forekommer usandsynligt, at eleverne vil/kan medbringe madpakker og deres indlæring på produktionsskolen vil bære præg af at de er i underskud af mad. De bliver ukoncentreret og trætte.

De fleste produktionsskoler arbejder målrettet med KRAMS faktorerne i deres tilbud. Dette, fordi målgruppen er den gruppe af unge, som er mest disponeret for dårlig levevis. Forudsætningen for at gennemføre en ungdomsuddannelse og få et godt liv er, at eleverne også har en sund levevis. Her er bl.a. kosten særdeles vigtig, da eleverne på produktionsskolerne ikke kun tilbydes sunde måltider og bliver mere læringsparate, men også lærer om kostens betydning for et godt liv.

Fritids og feriejob.

Vore elever står ikke forrest i køen til et fritids og feriejob. De har længere dage end skoleelever, og er ofte først hjemme kl. 16-16.30. Produktionsskoleelever har maksimalt 5 ugers ferie og skal samtidig konkurrere mod mere ressourcestærke unge, det sidste er måske det største problem.

Skoleydelsen er derfor produktionsskoleelevernes eneste indtægt.

Vi ser på, hvad der er godt for den unge, ikke på produktionsskolernes eksistens. Skolerne formår er at løfte de unge, så de får skabt et fundament, der både løfter dem personligt, socialt og fagligt. De får fornyet tro på, at de kan noget, de oplever glæden ved at lære og **vi får dem videre til det der giver bedst mening for den unge, lige så snart de er klar – ingen bliver længere end nødvendigt.**

Transport.

Mange af vore elever har ikke penge til betaling af buskort, og forældrene kan heller ikke hjælpe, slet ikke hvis det er sidst på måneden. Vi hjælper dem med betalingen til det første ungdomskort, mod at vi trækker beløbet i deres skoleydelse.

Baggrund.

Mange af vore elever har ikke den nødvendig opbakning hjemmefra. Ikke fordi forældrene ikke gerne vil, men de har ikke de personlige og økonomiske ressourcer der skal til, så ofte er underviserne på produktionsskolerne dem der hjælper de unge med alle problemstillinger.

Venlig hilsen

Julie Krarup, Middelfart Produktionsskole

Dorte Lundorf, Søndersø Produktionsskole

Inger Poulsen, Fugleviglund Produktionshøjskole